

Ῥήγας Φεραῖος.

Αἰ ὕσταται λέξεις του.

Συλληφθεὶς, δίδει
ἦτο δημοκρατικὸς καὶ
κήρυξ τῆς «Ἀνατολι-
κῆς Ὁμοσπονδίας», ἐν
Βιέννῃ ὑπὸ τῶν Αὐστρι-
ακῶν, καὶ παραδοθεὶς
εἰς τοὺς Τούρκους, εἶπε
πρὸς τοὺς δημίους του,
ἐν ταῖς εἰρκταῖς τοῦ Βε-
λιγραδίου, κατὰ τὴν
στιγμὴν τοῦ στραγγα-

λισμοῦ του — τῇ 12ῃ ἰουνίου 1798 — ταῦτα :

«... ἐγὼ ἔσπειρα· ἔρχονται ἄλλοι νὰ θερίσωσι...».

Ὁ κακὸς ἐν τῇ πάλῃ τοῦ βίου πλεονεκτεῖ προσωπι-
κῶς· ἀλλ' ὁ ἀγαθός, καὶ ἠττώμενος ἔτι, θριαμβεύει ὡς
ἀντιπρόσωπος τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τῆς ἀνθρωπό-
τητος. Ὁ πρῶτος ἐν τῇ νίκῃ αὐτοῦ νικᾷ μόνον ὑπὲρ ἑαυ-
τοῦ· ἀλλ' ὁ δεύτερος, νικητὴς ἢ ἠττημένος, παλαίει ὑπὲρ
τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· θνήσκει μὲν καὶ οὗτος, ἀλλ' ἡ
ιδέα αὐτοῦ ἐπιζῇ καὶ ἐκ ταύτης ὠφελεῖται ὁ κόσμος.

EDGAR QUINET.

Ὁδηγία διὰ βιβλιοδεσίαν : μὴ κόπτετε ἐξωτερικὰ ἔξοφλλα.